

A vitorlás hadihajó flotta hattyó dala

Contributed by kaloz
2005. February 23. Wednesday 19:28

There are no translations available. A vitorlás hajókat mindig örökösre tarthat számot, kár a német tekintet a hajómodell/makett építéskor. Egy régi szovjet modellező újságban találtam ezt a cikket, amit most magyarul megosztok mássokkal is. Tervezem a cikk rajz mellékleteinek beszkennelését és kiegészítését is, amennyiben igazolható.

A Fekete-tengeri vitorlás hadihajó utolsó sorozatát Oroszországban a XIX. század második felében bocsátották vízre. A 12 Apostol, a Párizs, a Konstantin nagyherceg és a háromfedélzetes sorhajókat magukon vitorlájshajó építésének legújabb vívményeit. Sztyepán Ivanovics Csernyajevszkij, a tehetséges orosz hajótervező mérnök a Fekete-tengeri Flotta főparancsnoka, M. P. Lazarev szerszámok felügyelete mellett építette meg azokat, sok újdonságot alkalmazva a sorhajó tervezésében. Megújították a test szerkezetét, kárvonalait, kerek-tárfarkosorot vezettek be, megváltozott az orrtörés dőlésszöge, erősebb lett a törés. A hajókat tengerállásokban jobban manőverezhetők lettek. 1841-ben a nyikolájevi szülővárosban vízre bocsátották a 12 Apostol-t, 1849-ben a 12-t, 1852-ben pedig a Konstantin nagyhercegét. Ezek hatalmas, 5500 tonna vízszorítású vitorlájshajók voltak, hosszuk 18 m, szélességük 18 m. A nagy mérétek lehetőséget tettek a maximális mennyiségű elhelyezésére a hajóknak. Az az akkori idők klasszifikációja szerinti első osztályú, azaz 120 úgyásosak lettek. Nem csak az úgyások száma, de azok tözeje is ezeket a hajókat a világ legerősebbjeivé tette. Speciálisan erre célra építettek a nagy terejű lővedéket kilövő 68 fontos úgyásokat. Ezeket az első fedélzeten helyezték el, és feladatuk az ellenséges hajókat megsemmisítésére volt. A hajóorrban és a taton elhelyezett hosszúcsok, 36 fontos úgyásoknak kellett a kilővetet ill. a kilővető hajókra támaszkodni. A felső fedélzeten elhelyezett 36, 24 és 18 fontos úgyásoknak a nemkívánatos támadásokat kellett elsöpörni. A nagy mérétek ellenére a hajókat korszerű kárvonalakkal, láthatóan hajótesttel rendelkeztek. A nagy felületű vitorlájuk, a karcsó vitorlarudazat és a jóbocok, az erős kárvonalak lehetőséget tettek számukra a 10 csomó sebességgel történő haladásra. A hajókat nagyon szépek voltak. Nem véletlenül a jóbocok, az erős kárvonalak miatt a 12 Apostol-t a tengeri festő, I. K. Ajvazovszkij. A hadi felkészülés során a 12 Apostol V. A. Kornilov parancsnokai alatt a Fekete-tengeri flotta vezető egysége volt. A Kornilov által a legénység részére bevezetett oktatás és edzésrendszer eredményeképpen a hajókat az egész orosz flotta példaképeivé váltak. Ennek a rendszernek köszönhetően az orosz hajóvezetők nagy tisztségviselőket és pontosságúkat értek el. Például a 68 fontos úgyások átlagban percenként egy tudtak leadni. Ez abban az időben rekordgyorsaságnak számított. A tisztek és a legénység tengerészeti kiképzésében olyan fokot ért el, hogy a hajókat még friss szélben is pontosan tartották a menetvonalat. 1853. november 18-án ezek a hajókat részt vettek a hársinop-i küzdelemben és a vitorlás flották utolsó ütközésében. A háromfedélzetes, 12 úgyásos sorhajókat képezte az orosz hajóegység magját. Úgyis a tisztek vezetésével hársperc alatt felvettek a tengeri flottát. A tengeri kárvonalak közötti bevetésen harcoltak, de az orosz bombázók felrobbantották a hársinop-i belsejében robbantak, tiszteket okozva felrobbantották a hársinop-i kamrákat. A hársinop-i ütközés nagy hatással volt a hadihajó építésére. Egyértelművé vált, hogy a hársinop-i tisztek vezetésének megnevelése miatt a hársinop-i hadihajókat lehetőségek végrehozhatók. A hársinop-i győzelem a vitorlás hadiflották hattyó dala lett. Amikor a hársinop-i orosz flotta Anglia, Franciaország és más velősek szövetséges hatalmak egyesített erői 1854-ben ostrom alá vette Szevasztopol, ezen csodálatos hajókat vezetésére a hajókat úgyásait a parton látszólagosokba telepítették, hogy megerősítsék a védelmet. Az úgyások a 12 Apostol, a Párizs stb. elnevezést viselték. A hársinop-i ütközés után a hársinop-i orosz hadiflotta tiszteinek soha el nem halványuló oldalait tartják meg. I. Ivanov, Moszkva Modeliszt Konsztruktorkor 1968-12-12-ig fordította: K...